

Ylä-Satakunta

Torstaina 11. syyskuuta

Parkanon – Karvian – Kihniön paikallislehti

N:o 68 - 2014 | 82. vuosikerta

www.ylasatakunta.fi

Sotaorpotunnus on muisto isästä

Parkano

Heikki Pettinen

–Onhan tämä muisto isästä, Mikko Kauppila sanoo ja katselee pientä rintamerkkiä. Siinä on hopealta hohtavalla taustalla musta risti, jonka keskellä kultainen Suomen leijona. Merkki on nyt virallinen Sotaorpotunnus.

Ensimmäiset Sotaorpotunnukset luovutettiin Kaatuneiden Omaisten Liiton hengellisillä päivillä Turussa sunnuntaina. Siellä Kauppilakin sai vastaanottaa omansa. Tunnukseen ei liity mitään etuja.

–Emme ole olleet vaatimasakaan mitään etuja. Vain valtiollaan tunnustusta sille, että olemme olemassa, Mikko Kauppila tähdentää.

Edes tunnuksen jakaminen ei maksa valtiolle mitään, sillä kustannuksista vastaa Kaatuneiden Omaisten Liitto Raha-automaattiyhdistyksen tuella.

Tietoja ei löytynyt valtion arkistoista

Periaatteessa valtiolta tunnusti sotaorpojen aseman jo vuosi sitten samaisilla hengellisillä päivillä Jämsässä, missä silloinen pääministeri Jyrki Katainen ja sosiaali- ja terveystministeri Paula Risikko vierailivat. Tunnuksen käytännön järjestelyissä vierähti vielä vuosi.

Asia pantiin vireille Kaatuneiden Omaisten Liitossa 2000-luvun alussa, jolloin sotaorvat alkoivat etsiä yhteyttä toisiinsa ja perustivat yhdistyksiä ympäri Suomen. Mikko Kauppila yritti saada paikallisyhdistystä myös Parkanoon, mutta kun innokkaita ei ollut tarpeeksi, hän liittyi Tampereen Seudun Sotaorpo-yhdistykseen.

Tunnuksen valmistelussa tärkein työ oli kerätä tiedot siitä, ketkä ovat sotaorpoja. Valtiolta niitä ei löytynyt. Se on Kauppilan mielestä kummallista, koska valtio maksoi aikoinaan sota-huoltoeläkettä kaikille niille, joiden isä oli kaatunut rintamalla.

–Monet sotaorvat tiesivät toisia, jotka olivat kokeneet saman kohtalon. Tämä on kuitenkin jostain syystä sellainen asia, josta ikään kuin ei sopinut puhua. Joku työkaverikin saattoi olla sotaorpo, mutta se ei tullut koskaan esille.

Isä näki poikansa vain kerran

Sodan päättyessä oli 50 000 lasta, jotka olivat menettäneet sotatoimissa isänsä tai äitinsä tai molemmat. Nyt lähes 70 vuotta sotien päättymisen jälkeen heitä arvellaan olevan elossa noin



Tämä merkki kertoo, että sen kantaja on menettänyt isänsä tai äitinsä sodassa. Mikko Kauppila on kiitollinen valtiollaan tunnustuksesta sotaorvoille.

20 000. Kaikkein nuorimmatkin siis jo 70-vuotiaita.

Mikko Kauppila menetti isänsä jo talvisodassa. Tämä haavoittui Talissa 6. maaliskuuta ja puolitoista viikkoa myöhemmin Tilkan sotilassairaalsassa rauhan jo tultua.

–Isä lähti Niinisaloon 9. loka-kuuta 1939, päivää aikaisemmin kuin minä synnyin. Sieltä matka jatkui rintamalle. Kerran hän oli päässyt käymään kotona jonkin

kuorma-auton kyydissä niin, että näki minut. Itse en siitä muista mitään, Mikko Kauppila kertoo.

Mutta merkki on muistona. Kauppila kantaa sitä rintapielessään kaikissa tilaisuuksissa, jonne ylipäätään mennään parempi puku päällä. Viimeistään itsenäisyyspäivänä.



Tänään



Keskustelua kristinuskosta

■ Kihniössä alkaa maanantaina Alfa-kurssi, jolla käsitellään elämän ja kristinuskon perusteita yhdessä keskustelemalla. Vapaaseurakunnan järjestämiä al-failtoja on syksyn aikana luvassa 10.

sivu 3



PRS viettää juhlavuotta

■ Parkanon Ratsastajien kolmekymppisiä vietettiin sunnuntaina. Paikalla oli myös esteratojen edustusratsukko Katariina Rautanen ja Mister Ed's.

sivu 7

Kritisoi Karvian kulttuuripalveluita

■ Karvian kulttuuritoimi selvittää parhaillaan nettikyselyllä, mitä mieltä sen kunnan kulttuuripalveluista ollaan. Vastausaikaa mielipiteiden esittämiseen on ensi maanantaihin saakka.

sivu 5

Irtonumero 1,50 €
(sis. alv 24 %) 6 414880 151983

